

Steffensen: Som Ordfører i Landstinget for det Fællesudvalg, der for 2 Aar siden blev nedsat angaaende denne Lov, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg skal gjøre det ganske kort, da jeg i det Hele kan slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den høitæredede Indenrigsminister. Jeg er saaledes ganske enig i, at man her i Thinget maa holde paa at indføre Forbud mod Udførsel og Transitering af Margarine. Ligeledes er jeg enig i det andet Punkt som blev berørt af den høitæredede Minister, nemlig, at vi maa stærke noget de Straffebestemmelser, der findes i Loven, saaledes som de nu ere opførte der, ligesom ogsaa Bestemmelsen om Retsforfølgning. Jeg kan ikke erkjende, at det er rigtig vel begrundet, naar Folkethinget har troet at burde nedsette Minimum af de Bøder, der ere foreslaaede i Loven, fra 200 Kr. til 20 Kr. Begrundelsen derfor ses at være den, at medens der tidligere var Anledning til at sætte Straffebestemmelserne høit, fordi man paa en hurtig og indtrængende Maade vilde skaffe denne Lov Indgang, skulde det derimod nu være tilraadeligt at formilde den meget betydeligt. Denne Betragtning holder aabenbart ikke Stik. Man kan snarere sige det Omvendte, at tidligere var der Grund til at tage noget lempeligt paa Folk, saalænge de ikke kjendte Loven, men efter at den har virket i 2 Aar, kan der ikke være nogen Betænkelse ved at fastholde de gjældende Straffebestemmelser, og jeg tror, der er Grund dertil. Det har i alt Fald viist sig andre Steder, navnlig i Thydskland, at man har gjort sig megen Umage for at faae Straffebestemmelserne i Margarineoven stærkede. Jeg er altsaa forsaavidt ganske enig med den høitæredede Indenrigsminister i disse Punkter. — Der er endnu et Par andre Punkter, som jeg skal berøre. Saaledes har man i Slutningen af 1ste Stykke i § 5 indsat en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Farvebestemmelsen foretages paa den i Bilag til Indenrigsministeriets Skrivelse af 17de Mai 1888 foreskrevne Maade og efter de dertil hørende Farvetabler. Det vil være ærede Medlemmer bekvæmt, at man mener at kunne give bedre Bestemmelser derom nu, end man kunde den Gang. Jeg veed egentlig ikke, hvorfor Folkethinget holder saa stærkt paa de nuværende Farvetabler, men der kan vel ikke være Noget i Veien for at vise Smødekommendehed paa dette Punkt. Derimod maa der i ethvert Tilfælde en Omredaktion til, thi det gaar dog vistnok ikke an saaledes i en Lov at optage

og gjøre til Lov den Indenrigsministeriets Skrivelse, som her er Tale om. Jeg har ovenikjøbet ikke kunnet finde denne Indenrigsministeriets Skrivelse; der menes maaske ogsaa ikke en Skrivelse, men en Bekjendtgørelse. Der maa derfor ske en Ændring paa dette Punkt. — Derneft kan jeg ikke være enig i den Ændring, der i det andet Thing er foregaaet i Regjeringens Udfast med Hensyn til Bestemmelsen om Margarineost. Man har i det andet Thing udstemt en Bestemmelse om, at Margarineost skal være mærket med Fabrikantens Navn, og ligeledes har man udstemt en Bestemmelse om, at naar Margarineost i udfaarne Stykker fremlægges til Salg eller udleveres til Kjøberen, skulle saadanne Stykker være betegnede som Margarineost, og endelig har man udstemt en Bestemmelse om Bogføring. Jeg tror ikke, der har været tilstrækkelig Grund til disse Forandringer. Det ser lidt underligt ud, synes det mig, at man ikke har villet fastholde de Bestemmelser, der forandres i Regjeringensudkastet, og som sigtede til at garantere, at der ikke sker Besvigelse ved Forhandlingen af Margarineost. Det synes at være ganske i sin Orden, at saadan Ost bør mærkes med Fabrikantens Navn, og ligeledes synes det at være ganske i sin Orden, at der, naar den udsælges stykkevis, skal lægges et Stykke Papir om den, hvorpaa der findes Mærke, at det er Margarineost. Jeg ser nok, at det i Udvalgets Betænkning fra det andet Thing er anført, at den Slags Bestemmelser egentlig hører hjemme i Loven om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler, men en Anvisning paa denne Lov kan man vistnok ikke tage for god, thi det har viist sig, at denne Lov om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler har kunnet vandre frem og tilbage mellem Thingene i mange Aar uden at blive til Noget. Den Anvisning bør man derfor ikke tage for god, men hellere gjøre for Margarineostens Bedkommende, hvad man har gjort for selve Margarine; nemlig i selve Lovforslaget optage Bestemmelser, der stikre mod Besvigelser i Handel og Wandel.

Det er de væsentligste Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at fremsætte. Sa, der er dog endnu en enkelt Bemærkning, som jeg vil gjøre, nemlig den, at det forekommer mig lidt betænkeligt, at man tillader Fabrikation af Margarineost i Meierierne, ikke just i samme Lokale; — men der er ikke Noget til Hinder for, at et Fælles eller Andelsmeieri i Lokalet ved Siden af selve Meieriet kan fabrikere Margarineost, — saa vidt jeg kan sjonne. Det fore-